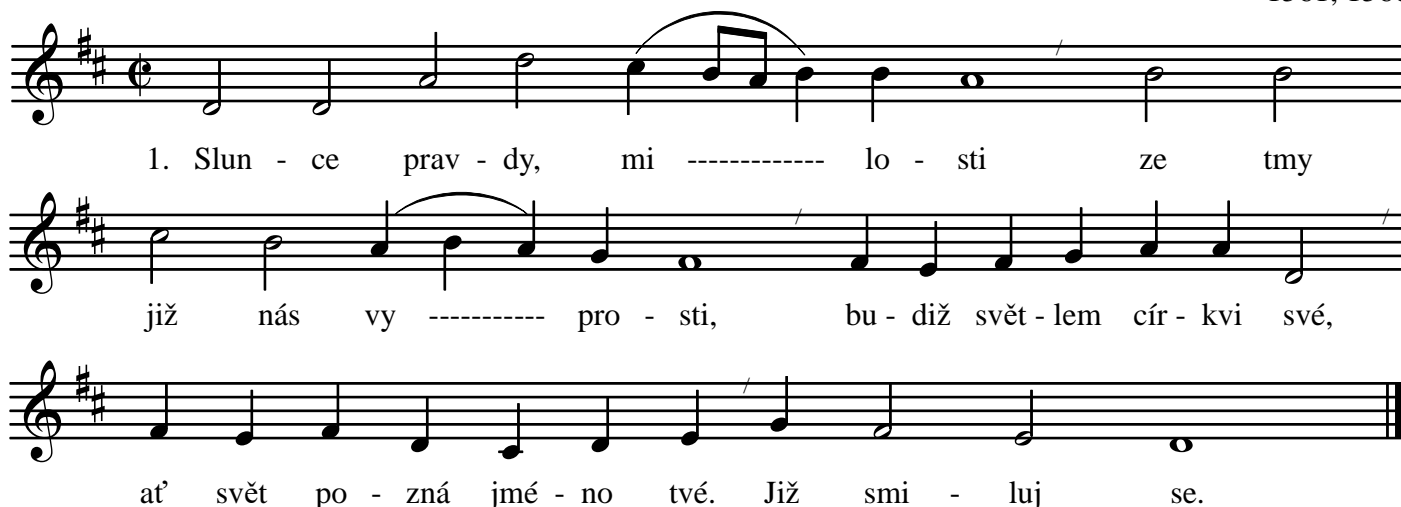

PÍSEŇ 0837

Slunce pravdy, milosti

1561, 1566

1. Slun - ce prav - dy, mi ----- lo - sti ze tmy
již nás vy ----- pro - sti, bu - diž svět - lem cír - kvi své,
ať svět po - zná jmé - no tvé. Již smi - luj se.

2. Probud' mrtvé křesťany z ospalého klímání,
všude zjevuj slávu svou, ať jdou všichni za tebou. Již smiluj se.
3. Nejednotu naši znáš, proto nás v ní nenecháš.
Hledej všechny zbloudilé jako pastýř ovce své. Již smiluj se.
4. Otvírej národům brány tam, kde tvůj je dům,
světla svého všechnu moc dej jim ve tmě na pomoc. Již smiluj se.
5. Poslům svým dej sílu již, aby nesli víry kříž,
dej ať slavně sklízejí tam, kde seli v naději. Již smiluj se.
6. Co chceš jednou dáti všem, dej nám víry pohledem
zahlédnouti v tento čas, do boje když stavíš nás. Již smiluj se.
7. Chválu tobě napořád chceme dnes a vždycky vzdát,
jak jsi jeden ve třech sám, dávej jednotu i nám. Již smiluj se.

Ch.David, Ch.G.Barth, J.Ch.Nehring,
R. M. Šimša 1979